

hans Rejsning af Spørgsmaalet, udtale, at det gør der naturligvis heller ikke fra vor Side.

Det ærede 10de tingvalgte Medlem udtalte, at han ikke kunde deltage i den „Lovsang“, som jeg havde sunget. Det er meget muligt, og Grunden er maaske, at Forsangeren ikke er den samme nu, som han var for 8½ Maaneder siden. Saa vidt jeg erindrer, behandlede vi i Begyndelsen af Marts Maaned et ligelydende Forslag. Den Gang var et andet Medlem af det socialdemokratiske Parti Ordfører for dette Parti. Jeg mener imidlertid at kunne erindre, at dette ærede Medlem ikke tog Afstand fra mine Udtalelser, men tværtimod understregede dem og paa det bestemtteste krævede, at det ikke blot skulde være et militært Korps, der skulde sendes til Sønderjylland, men at det oven i Købet skulde være et militært Elitekorps. Paa det Tidspunkt kunde altsaa det ærede Medlems Parti ligesom det radikale Venstre deltage i Lovsangen. Naar de ikke kan det nu, skønt Forholdene i Sønderjylland ikke har ændret sig væsentligt, maa det være, fordi Forsangeren nu er blevet en anden. Det gør intet for vort Vedkommende. Det er os uden Forskel, om Forsvarsministeren tilhører vort eget Parti eller det radikale Venstre, idet det for os kun kommer an paa, om Forslaget er velbegrunder. Er Forslaget velbegrunder, kan vi give det vor Tilslutning, og vor Stilling er derfor nu ganske den samme, som den var den Gang.

De øvrige Bemærkninger, der er fremkommet, og som var af mere saglig Natur, skal jeg ikke komme ind paa, da disse Bemærkninger er imødegaaet af den højtærede Forsvarsminister. Jeg skal endnu kun tilføje, at foruden at det socialdemokratiske Parti den Gang gav Lovforslaget sin Tilslutning, ydede selvfølgelig ogsaa det radikale Venstre gennem sin Ordfører Lovforslaget Tilslutning. Det var ogsaa et andet Medlem af dette Parti, der i Marts Maaned var Ordfører for Partiet, og dette ærede Medlem udtalte da, at Forslaget kunde han anbefale, idet baade Nødvendigheden, Hensigtsmæssigheden og Billigheden fordrede, at noget saadant skete som det, der foresloges i Lovforslaget. Da Forholdene nu, som jeg sagde før, ikke har ændret sig, men de samme Forhold er til Stede nu som den Gang, mener jeg, at de, der kunde stemme for Lovforslaget i Marts, ogsaa burde kunne gøre det i Dag.

C. F. Sørensen: Det er det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), der kalder

mig frem, idet han omtalte, at „Forsangeren“ ved Lovforslagets Behandling i Marts Maaned var en anden end den, der var Forsanger i Dag. Det er mig, det ærede Medlem betegner som Forsanger ved Forslagets Behandling i Foraaret, og det er mig, som ved denne Lejlighed skal have udtalt, at det skulde være Elitetropper, der skulde til Sønderjylland. Jeg erkender, at jeg brugte den nævnte Betegnelse; men jeg tror ikke, det ærede Medlem derved har fundet den fede Bid, som han antog. Jeg havde troet, at den Skæbne, en lignende Bemærkning led i det andet høje Ting, da den blev fremsat dér af det ærede Medlems Meningsfælle, Folketingsmanden for Lejrekreds, det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen, og mit Partis Ordfører, Hr. L. Rasmussen, svarede derpaa, vilde have bevirket, at en saadan Bemærkning ikke var fremkommet her; thi Situationen i Marts Maaned var jo en anden, end den er nu. Den Gang var det tyske Embedsmænd, som var inde i alle Administrationsgrene dernede, og Grænsen var ikke flyttet Syd paa. Der forelaa altsaa den Gang en ganske anden Situation end den, der foreligger i Øjeblikket, og dette blev der gjort opmærksom paa af mit Partis Ordfører i Folketinget ligesom af det ærede 10de landstingsvalgte Medlem her i Dag. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem for 3die Kreds kunde have sparet sig denne Bemærkning.

Maegaard: Jeg tager kun Ordet for at paatale en betydelig Fejltagelse, som det ærede Medlem gjorde sig skyldig i. Jeg gjorde det ærede Medlem den Ære at citere nogle af hans Udtalelser fra Forhandlingen i Foraaret. Men jeg har sandelig aldrig haft i Sinde at ville udnævne det ærede Medlem til „Forsanger“ her paa Rigsdagen.

Harald Jensen: Angaaende Spørgsmaalet om Indkaldelser til Sønderjylland drives jeg for mit Vedkommende kun af den Grund til at gaa imod Forslaget, at jeg mener, at vi nu snart maa betragte Sønderjylland som en Del af Danmark og sætte det paa lige Fod med enhver anden Del af Landet. Vi kan ikke blive ved at betragte Sønderjylland som en Slags, hvad skal man kalde det, erobret Landsdel eller et Land, vi har faaet givet, og hvor det er nødvendigt at holde særlig Besættelse. Vi maa ogsaa med Hensyn til militære Institutioner søge at faa det stillet paa samme Fod som det øvrige Land. Jeg synes ikke, det ser godt ud, at vi har en særlig uddannet og dertil